

der kan findes andre Veje til Bekæmpelse af disse unødvendige Fordyrelser af Livsfornødenheder.

Maa jeg overfor det ærede Medlem Hr. Sundbo udtale min Beklagelse af, at jeg et Øjeblik var kaldt ud af Salen under hans Tale. Det er imidlertid blevet mig meddelt, at han skulde have udtalt, at jeg var imod en Nedsættelse af Petroleumsprisen. En saa frygtelig Anklage vil jeg dog gerne bede mig fritaget for. Det ærede Medlem kan være overbevist om, at jeg er ikke nogen Modstander af, at Prisen paa Petroleum bliver nedsat; det, jeg udtalte i Aftes, var, at jeg nærede Betænkelse ved at yde Statstilskud til en Nedsættelse af Petroleumspriserne. Og jeg gav mine Grunde derfor, først og fremmest den, at der var en overvejende Sandsynlighed for, at det Beløb, Staten i saa Henseende vilde anvende, vilde gaa i de forkerte Lommer og ikke komme Fiskerne til gode. Men herom tillader jeg mig at henvise til Rigsdagstidenden, der jo vil gengive mine Udtalelser i saa Henseende.

Handelsministeren (Rothe): Jeg har kun et Par Bemærkninger at gøre til det ærede Medlem Hr. Harboe, som mente, at mit Svar nærmest maatte betegnes som Bankernes Svar. Jeg vil gerne dertil sige, at hvis man ikke vil acceptere mit Svar som mit eget Svar, men vil have, at jeg skal være Talerør for et eller andet Organ, vilde jeg mene, at man med mere Ret kunde sige, at mit Svar var Grosserer-Societetets Komité's Svar, jeg vilde nærmest sige, at det var Handelstandens Svar. Sagen er den, at da jeg sidste Gang svarede paa det ærede Medlems Forespørgsel, havde jeg undersøgt Sagen og forhandlet med Noteringskomiteen, i hvilken Grosserer-Societetet jo er repræsenteret. I denne Forbindelse vil jeg ogsaa gerne sige, at det Fondbørsmedlem, som er Medlem af Noteringskomiteen, er Grosserer, valgt af Grossererne, og derfor ogsaa med fuld Ret kan sige at repræsentere Handelsstanden.

Naar jeg til det ærede Medlem sagde, at det ikke var mig bekendt, at der indenfor Grosserer-Societetet var rejst Klage over det paagældende Forhold, er det rigtigt; jeg ved ikke noget om disse Klager. Og naar jeg yderligere sagde, at det heller ikke var mig kendt, at der indenfor Købmands-

standen i al Almindelighed var klaget over dette Forhold, er det ogsaa rigtigt; og jeg maa tilføje, at hvis der virkelig er en stor almindelig Misfornøjelse indenfor Købmandsstanden med dette Forhold, hvorfor har den saa ikke henvendt sig til sit Ministerium? Hvorfor foreligger der ikke i Ministeriet nogen Klage over dette Forhold? I saa Fald havde der været Anledning for os til at tage Spørgsmaalet op til en grundig Undersøgelse.

Med Hensyn til Veksellovens § 35 skal jeg, som jeg ogsaa sagde sidst, ikke inklade mig paa en Diskussion med det ærede Medlem her. Jeg tør ikke bestride, at det ærede Medlem kan have Ret i den Fortolkning af Veksellovens § 35, han i Dag har omtalt. Det er muligt, at Ordet „Vexselkurs“ har den Betydning, det ærede Medlem lægger deri, at det er den paa Dagen noterede Kurs, men denne Fortolkning af § 35 faar ikke nogen praktisk Betydning i denne Forbindelse. Det staar enhver Købmand, der har en Vekselsat betale, frit for i Forvejen at sikre sig den paagældende Valuta til den paa Forfaldsdagen gældende Kurs ved om Formiddagen at indgive sin Ordre til den paagældende Bank. Hvis han gør det om Formiddagen, faar han selvfølgelig den paagældende Valuta til den Kurs, der bliver noteret paa samme Dag. Den Bestemmelse, at det skal være Kursen, hvortil a vista Veksler kan købes paa Noteringsdagen, faar ikke praktisk Betydning. Det faar den kun, i det Øjeblik den paagældende Mand kommer om Eftermiddagen, og Banken da tager et vist Kursforbehold. Jeg tror ikke, det har fundet Sted tidligere, jeg tror Bankerne altid til deres almindelige Kunder har givet den fornødne Valuta til den samme Kurs, som er noteret paa Dagen, naar det gjaldt om deres normale Vareindkøb. Men jeg sagde, det gjaldt vistnok ikke for Arbitrage forretninger eller, som det ærede Medlem sagde, Spekulation, og det tror jeg heller ikke. Hvorvidt Bankerne er berettigede til at tage dette Forbehold eller ikke, hvorvidt det er i Overensstemmelse med Veksellovens § 35 eller ikke, bliver et Spørgsmaal, som i sidste Instans Domstolene vil have at afgøre.

Det ærede Medlem mente, at Valutanoteringen, som den i Øjeblikket foregaar paa Københavns Børs, er en meget væsentlig